

*Die 20^a M^o Septembris anno 1530
de la libr.^a del Illmo y Dmico Fr. J.uan Matheo Obpo de Canad^a*

VLTIMVS TOMVS OPE

RVM DIVI IOANNIS CHRYSOSTOMI ARCHIEPIS.

scopi Constantinopolitani, continens homiliae in Genesia

LXVI & alia quadam quorum catalogum

uerfa pagina uidere licet.

BASILEAE EX OFFICINA FROBENTIANA
ANNO M. D. XXX.

DIVI IQANNIS CHRYSO

STOMI EPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI SERMO AD
monitoris. Solitum sancti quodragesimæ in qua opus sex dierū
enarrare coepit, Interprætatio ad latine interpete.

HOMILIA PRIMA

A V D E O & lætor, uidens hodie ecclesiam dei, suorum filiorum multitudine ornari, uosq; omnes multa iucunditate concurrisse. Nam quū alacres uultus uestros intueor, quid uoluptatis esse in animabus uestris, cōiecturam capio maximam; quemadmodū & Sapiens dicebat, Corde lætante uirat facies. Eapropter & ipse hodie ingenti alacritate surrexi, unā uobiscum læticie illius spirituālis particeps futurus, & uolens aduentus sanctæ quadragesimæ, remedij, inquam, animarū nostrarū, uobis annūciator esle. Communis enim nostri omniū dominus, ueluti pater filios indulgēter amans, cupiens ea quæ unquam peccauimus nobis abluere, hanc quæ per ieumum fit, curationem adiuuenit. Nullus igitur sit mœstus, nullus etiam tristis appareat, sed omnes exultet & gaudet, ac glorificant animarum nostrarū curatorem, qui hanc optimam nobis aperuit uiam, accipiuntq; multa cum iucunditate illius aduentū. Confundantur gentiles, irritentur Iudei, uidentes uestram charitatem hilari promptitudine illius aduentum salutantem ac excipientem, discantq; per experientiam, quantum inter nos & ipsos interuallum. Et illi quidem ferias nominet, ebrietatem, omnemq; aliam intemperantiam, ac turpitudines, quas uerissime est inde ipsos attrahere: at ecclesia dei, ea quæ illis aduersa sunt, nempe ieumū, uentris despectum & omnes alias uirtutes illius comites, ferias appelle. Hæ enim uerae feriae sunt, ubi animarum salus, ubi pax, & concordia est, ubi omnis huius uitæ apparatus abigitur, ubi clamor & tumultus, & coquorum discursus, & pecudum mactationes ē medio tolluntur, quies uero omnis & tranquillitas, & charitas, & gaudium, & pax, & mititas, & innumera bona pro illis in usu sunt. De illo igitur, pauca obsecro charitati uestræ colloquamur, idq; primum rogamus, ut sermones illos nostros placide suscipiantis, quo domū, fructum quendam insignem a sequeuti, redeatis. Neq; enim temere & frustra huc conuenimus, ut unus quidem loquatur, aliis uero quæ dicūtur plausibus excipiat, & sic digrediamur, sed ut & nos frugiferum quidam & saluti uestræ cōducibile loquamur, & uos lucro ē dictis nostris accepto, & amplæ utilitatis fructum nacti, hinc exeatis. Ecclesia sanè locus quidam est medicinæ spiritualis, & eos qui huic ueniunt decet, ne domum redeant, nisi congrua remedia acceperint, illaq; suis uulnibus adhibuerint. Audi enim quomodo audire solum & operibus nihil præstare nihil ualeat, beatum Paulum dicentem: Non enim auditores legis iusti apud deum, sed legis factores iustificabuntur. Et Christus cōcionando dicebat: Non omnis qui dicit mihi domine domine, intrabit in regnum cœlorum, sed qui facit uoluntatem patris mei qui in cœlis est. Igitur scientes, nullam porrò utilitatē ex auditu esse, nisi & operum sequatur impletio, ne simus auditores duntaxat, sed etiam factores, quo ipsa opera sermones sequentia, multæ nobis fiduciae sint fulcimentum. Proinde explicitis uestræ mentis sinibus, sermones de ieunio suscipite. Et quemadmodum castam quandam & ingenuam sponsam ducturi, thalamis undiq; tapestris ornatis, domoq; tota purgata, & ingressu omnibus in honestis ancillis interdicto, in cuius illam introducunt. Pari modo uellem etiam uos purificata uestra mente, ualeq; de oracitati dicto, matrem omnium honorū & pudicitiae, aliarumq; uirtutū omnium magistrarum, ieunium inquam, explicitis uestræ mentis sinibus suscipere, ut & uos maiori fruca dare uoleas, ut putridum & corruptum humorem expurgent, à corporali hac uoluptate abstineres, siquidem, ita ut pharmaci efficacie desit obstaculum, & operari, suamq; uim illa declarare

